

въ свършеннето на четиристотинъ и тридесетъ години, въ истинитъ оная день, излѣзохъ всичкитъ Господни плѣкове изъ Египетската земя. (42) Тази е нощъ която трѣба да се варди за Господа, защото ги изведе изъ Египетската земя: тази е оная нощъ Господня която трѣба да се варди отъ всичкитъ Израилеви синове въ родовѣтъ имъ.

(43) И рече Господь на Моисей и Аарона: «Този е законътъ на пасхата: Никой иноплеменикъ да не яде отъ нея. (44) И всякой рабъ купенъ съ сребро, когато се обрѣже, тогазъ ще яде отъ нея. (45) А пришлецъ и наемникъ да не ядѣтъ отъ нея. (46) Въ истата къща ще се изиде: отъ месото да не изнесете внѣзъ изъ къщата, а костъ да не строшите отъ нея. (47) Всичкото събрание Израилево ще направи това. (48) И како нѣкой чужденецъ живѣе като пришлецъ наедно съ тебе, и иска да направи пасхата на Господа, нека се обрѣжатъ всичкитъ му мѣжски, и тогазъ нека пристѣпни да я направи; и ще бѣде като туземецъ на мѣстото; защото никой необрѣзанъ не трѣба да яде отъ нея. (49) И чистий законъ ще бѣде за туземецѣтъ и за чужденецѣтъ който е пришлецъ между васъ. (50) И направилахъ всичкитъ Израилеви синове както заповѣда Господь Моисею и Аарону: така направилахъ.

(51) И шѣтъ истинитъ оная день изведе Господь Израилевитъ синове изъ Египетската земя шпоредъ плѣковетъ имъ.

ГЛАВА 13.

И говори Господь Моисею и рече: (2) «Посвяти ми всяко първородно, всяко което отвара ложесна между Израилевитъ синове, отъ чловѣкъ до скотъ: то е мое.

(3) И рече Моисей на людитъ: «Помнѣте този день въ който излѣзохте изъ Египетъ, изъ домѣтъ на рабството; защото Господь съ крѣпка рака ви изведе отъ тамъ: еникой да не яде квасно. (4) Днесъ излизате въ мѣсецѣтъ Авивъ. (5) И когато тя Господь въведе въ земята Ханзанска, и Хеттейска, и Аморрейска, и Евейска, и Иевусейска, която ~~ясе~~ каъ на отцѣтъ ти че ще ти я даде, аемя дѣто тече млѣко и медъ, тогазъ ще направишъ тази служба въ този мѣсецъ. (6) Седемъ дни ще ядешъ бесквасни; и въ седмийтъ день ~~ще бѣде~~ празникъ Господу. (7) Бесквасни ще се ядѣтъ въ седмийтъ дена; и да ти се не появи квасно нѣто да ти се появи квасъ въ всичкитъ твои прѣдѣли. (8) И въ оная день ще извѣстия на сина си и ще речешъ: *Това правѣхъ* за онова което ми Господь стори когато излѣзохъ изъ Египетъ. (9) И ~~тога~~ ще ти бѣде за знакъ на раката ти, и за поменъ между очитъ ти, за да е законътъ Господень въ устата ти: защото съ крѣпка рака ти изведе Господь изъ Египетъ. (10) И ~~ясе~~ вардишъ този законъ въ врѣмето му всяка година.

(11) И когато тя Господь въведе въ Хананската земя, както се заклѣ на тебе и на отцѣтъ ти, и я даде на тебе, (12) тогазъ ще отидѣши за Господа всяко което отвара ложесна и всяко първородно отъ животнитъ колкото вмашъ: мѣжскитъ ~~ще бѣдѣтъ~~ на Господа (13) И всяко първородно отъ оселъ ще икупшишъ съ овца: ако ли го не икупшишъ, тогазъ ще му прѣсѣчешъ вратѣтъ. И всяко първородно чловѣческо между синоветъ си ще икупувашъ.

(14) И рѣсѣлъ, когато тя попита синъ ти и рече: Що е това? ще му кажешъ: «Съ крѣпка рака изведе насъ Господь изъ Еги-

п Гл. 7: 4. Ст. 51.
р Виж. Втор. 16; 6.
с Числа 9; 14.
т Бит. 17; 12, 13.
у Лев. 22: 10
ф Числа 9; 12. Иоан.
19; 33, 36.
х Ст. 6. Числа 9; 13.
и Числа 9; 14.
и Числа 9; 14.
15; 15, 16. Гал. 3; 28.
ш Ст. 41.
щ Гл. 6; 26.

а Ст. 12, 13, 15. Гл.
22; 29, 30. 34; 19.
Лев. 27; 26. Числа
3; 13. 8; 16, 17.
18; 15 Втор. 15; 19.
Лука 2; 23.
б Гл. 12; 42. Втор.
16; 3.
в Гл. 6; 1.
г Гл. 12; 8.
д Гл. 23; 15. 34; 18.
Втор. 16; 1.

е Гл. 3; 8.
ж Гл. 6; 8.
з Гл. 12; 25. 26.
и Гл. 12; 15, 16.
и Гл. 12; 19.
к Ст. 14. Гл. 12; 26
л Виж. Ст. 16. Гл.
12; 14. Числа 15; 39.
Втор. 6; 8. 11; 18.
Прит. 1; 9. Иса.
49; 16. Иер. 22; 24.
Мат. 23; 5.
м Гл. 12; 14, 24.

н Ст. 2. Гл. 22; 29.
24; 19. Лев. 27; 26.
Числа 8; 17. 18; 15.
Втор. 15; 19. Иез.
44; 30.
о Гл. 34; 20. Числа
18; 15, 16.
п Числа 3; 46, 47.
18; 15, 16.
р Гл. 12; 26. Втор.
6; 20. Иис Нав.
4; 6, 21.
с Ст. 3.